

NGUYỆT KHUYẾT

ta theo gió về đêm nguyệt rằm
tóc em dài mỗi muốn vương thân
mỗi năm mỗi biết là nguyệt khuyết
ngày đi còn được chút sông tan.

CỔ HAI

cổ nhân ngàn dặm nhàn mưa về
khóc kể lòng mây của năm xưa
mây không chân đứng không tay nắm
đâu biết đôi nhau gió đã đưa.

THƯƠNG TỬ TÂM